

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в закрито заседание на ****надесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

като разгледа докладваното от Росен Димитров Гражданско дело № 20211100112807 по описа за 2021 година

Предявени са активно обективно съединени искиве с правно основание чл.39 ЗН и чл.124,ал.1 ГПК.

Ищцата С. А. Р.-П. твърди в исковата си молба,че е придобила по силата на саморъчно завещание от М.Й.И. собствеността върху Апартамент № 22 находящ се в гр. София, Столична община, район Слатина, ж.к. ****, ул. **** (****), блок № ***, етаж 7 (****), представляващ имот с идентификатор 68134.703.1312.1.22.

Въпросното завещание е обявено с Протокол за обявяване на тайно завещание от 23.06.2020 г. с вх. рег. № 62596, акт № 219, том XI, дело № 48177, имотна партида № 697951 по описа на С.В.- нотариус в Ихтимански съдебен район, като същото е съставено от завещателката на 01.03.2019 г. и предадено за съхранение при нотариуса на 12.03.2019 год.,а след обявяването му е било вписано на 29.10.2020 год.

След проверка в имотния регистър разбрала,че за горния имот е съставен констативен нотариален акт от 2021 год. сочещ като собственик друго лице-ответника по иска Л. П. К.. Последната се била снабдила с акта за собственост въз основа на саморъчно завещание от 2017 год.

Ищцата твърди,че съставеното в нейна полза завещание е последващо това на ответницата и го е отменило мълчаливо,тъй като предмет и на двете са идеални части от един и същи апартамент и разпореждането в по-късно съставеното завещание /нейното/ е несъвместимо с предхождащото го /това на ответницата/.

Във връзка с възраженията на ответника твърди,че второто завещание не представлява завет,тъй като касае идеална част от имот ,а не реален такъв,но дори и това да не е така,то очевидно логиката на Закона е завещателят да може да се разпoredи безпрепятствено с определена вещ,дори преди това да е завещал цялото си имущество на друго лице.

Моли да се постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че последващото завещание от 2019 год. е отменило като несъвместимо с

предходното от 2017 год. разпореждането с процесния апартамент и да признае ,че ищцата е собственик на спорния имот по силата на саморъчно завещание. Моли на основание чл. 537, ал 2 ГПК съдът да се отмени издадения в полза на ответника констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот № 123, том II, рег. № дело № 281 от 09.09.2021 г. на нотариус М.Д.С..

Претендира разноски.

Ответникът Л. П. К. е депозирала писмен отговор на исковата молба, в който се оспорва изцяло и двата иска.

Излага становище,че ищцата не е наследник по завещание,а заветник, тъй като предмет на завещанието от 2019 год. е един единствен имот. При това положение според нея този завет е недействителен,тъй като към датата на съставянето му завещателката не е била собственик на имота предмет на завета, доколкото е установено, че през 2015 год. го е прехвърлила на трето лице.

Оспорва вписването на саморъчното завещание от 01.03.2019г. като нищожно, така и обявяването му, възразява се изобщо да е налице второ завещание.

Моли съдът да отхвърли исковете като неоснователни.Претендира разноски.

Доказателствата са писмени.

Съдът след като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства приема за установено следното:

От представените от страните и приети по делото писмени доказателства в хронологичен ред е установено следното:

Процесният имот е придобит през 1974 год. от съпрузите И.П.И. и М.Й.И. , като след смъртта на първия през 2004 год. М. е станала собственик на $\frac{3}{4}$ от апартамента,а дъщерята С.Д. на $\frac{1}{4}$ от него. За това страните не спорят.

С Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу издръжка и гледане №60, том II, рег. №12182, дело №*** от 29.04.2015 г. $\frac{3}{4}$ ид. части от имота описан като **Апартамент № 22** , находящ се в гр. София, Столична община, район Слатина, ж.к. ****, в дванадесететажна жилищна сграда- блок № ***, етаж 7 с площ от 90.78 кв.м. заедно с мазе № 3 с площ от 2 кв.м. и заедно с 2.693% идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху земята УПИ VII в кв. 104 в гр.София,местност ****, е прехвърлен на М. К.Д..

Въпреки горното на 15.11.2017 г. М.Й.И. е завещала на ответницата Л. П. „движимите и недвижимите имоти,който ще останат след моята смърт“, като след този израз е посочен $\frac{3}{4}$ ид.части от недвижим имот находящ се в гр. София, община Столична, район Слатина, в блок № ***, етаж 7 с площ от 90.78 кв.м. **състоящ се от 2 стаи,кухня,баня,тоалетна** заедно с 2.693% идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху земята УПИ VII от кв. 104 по плана на гр.София,местност ****....обективиран в както в Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу издръжка и гледане №60, том II, рег. №12182, дело №*** от 29.04.2015 г. С това завещание завещателката изрично е отменила друго предходно завещание.Завещанието е депозирано на 10.08.2021 год. при

нотариус М.Д.С.- нотариус, регистриран под № 621 в регистъра на Нотариалната камара, обявено е на същата дата .

Видно от саморъчно завещание от 01.03.2019 год. М.Й.И. е завещала на ищцата конкретно посочен имот, а именно Апартамент № 22 на 7 етаж, състоящ се от 2 стаи, кухня, баня, клозет с квадратура 99.78 кв.м. построен на основа на отстъпено право на строеж върху държавна земя в ж.к. ****, парцел 7 , описан в Нотариален акт № 112, том XXI, дело № 3530 от 25.09.1974 г. Това завещание е било депозирано при С.В.- нотариус в Ихтимански съдебен район с рег. № 13 в регистъра на Нотариалната камара на 12.03.2019 год. от ищцата, обявено е на 23.06.2020 год. и е вписано на 29.10.2020 год.

От представеното Решение № 60144 постановено по гр.д. № 3081/2020г. четвърто Г.О. . ВКС /л.117-л.123/ и влязло в сила на 30.07.2021 г. се установява, че на основание чл.87 от ЗЗД е развален договора обективиран в Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу издръжка и гледане №60, том II, рег. №12182, дело №**** от 29.04.2015г.

На 09.09.2021 год. с Нотариален акт за признаване правото на собственост върху недвижим имот с № 125, том V, рег. № 5078. дело № 241 от 09.09.2021 г. ответницата е призната за собственик на $\frac{3}{4}$ ид.части от процесния апартамент по силата на саморъчно завещание на М.Й.И. от 15.11.2017 г.

М.Й.И. е починала на 03.06.2020 год. в гр.София и като единствен наследник е оставила дъщеря си С.И.Д..

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Исковата претенция на ищцата с правно основание чл.39 от ЗН цели да установи твърдението ѝ, че изготвеното през 2019 год. в нейна полза завещание отменя предходното такова от 2017 год. в полза на ответницата относно процесния имот, тъй като разпоредбите на първото са несъвместими с тези на второто.

За успешното му провеждане ищецът следва да установи наличието на две действителни , конкуриращи се завещания изготвени по различно време от едно и също лице като завещател по отношение на различни правоимащи лица. Факт е, че М. Искрова е изготвила две завещателни разпореждания - първото през 2017 год. в полза на ответницата и второто от 2019 год. в полза на ищцата.

Няма спор, че въпреки различните описания и грешката в това от 2019 год. относно квадратурата на апартамента и двете завещания касаят един и същ имот-апартамент № 22. Установява се обаче, че първото завещание макар и общо/универсално посочена дробна част от апартамента, а в това от 2019 год. е посочен целия апартамент, така както е описан в акта от 1074 год., т.е. разпореждането не е с идеална част от имота, а с целия такъв.

На практика няма спор, че първото разпореждане е общо/универсално/ завещание по смисъла на 16, ал.1 ЗН. Спорът е относно вида на второто завещателно разпореждане.

Според съда второто разпореждане от 2019 год. не е завещание, а завет съобразно чл.16, ал.2 ЗН, тъй като предмет на същото е един определен имот. Очевидно при него волята

на завещателката е била да остави на ищцата само и единствено описания апартамент /и то целия/, тъй като липсва израз както при предходното такова от 2017 год. касаещ цялото движимо и недвижимо имущество.

При това положение и при наличен завет в разпореждането от 2017 год. възражението на ответника, че този завет е недействителен е основателно. Установено е, че към датата на разпореждането-01.03.2019 год. процесния апартамент не е бил собственост на завещателката. На първо място, тя е била собственик само на 2/4 ид. части, а останалото е било собственост на нейната дъщеря. На второ място М.Й.И. още през 2015 год. е прехвърлила своята част на трето лице и по важното, че към датата на откриване на наследството този имот не се е намирал в патримониума на завещателката.

За тази недействителност е без значение факта, че след около година договорът, с който апартаментът е бил прехвърлен е бил развален, а също и спора, кое разпореждане кога е обявени или вписано, тъй като юридически има само едно единствено валидно такова.

Ето защо съдът приема, че заветът направен в полза на ищцата от страна на М.Й.И. е недействителен и при това положение единствения действителен акт на завещателно разпореждане към датата на откриването на наследството е този от 2017 год.

С оглед гореизложеното искът за установяване, че изготвеното през 2019 год. в полза на С. Р. - П. завещание отменя предходното такова от 2017 год. в полза на ответницата Л. К. относно процесния имот е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При това положение искът за установяване, че ищцата е собственик на този имот също се явява не основателен и като такъв следва да се отхвърли.

Предвид отхвърлянето на иска ищцата следва да се осъди да заплати на ответника направените разноси в размер на 1000 лв.

Мотивиран от горното Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. А. Р. - П., ЕГН ***** против Л. П. К., ЕГН ***** иск с правно основание **чл.39 ЗН** за установяване, че саморъчното завещание на М.Й.И. от 15.11.2017 г. е отменено от последващо саморъчно такова от 01.03.2019 г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. А. Р. - П., ЕГН ***** против Л. П. К., ЕГН ***** иск с правно основание **чл.124, ал.1 ГПК** за установяване по отношение на ответника, че С. А. Р. - П. е собственик по силата на завещанието от 01.03.2019 г. на следния недвижим имот: **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА** с идентификатор 68134.703.1312.1.22 представляващ Апартамент № 22, находящ се в гр. София, Столична община, район Слатина, ж.к. ****, ул. ****, блок № ***, етаж 7 находящ се в сграда с идентификатор 68134.703.1312.1, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.703.1312, с площ на апартаментът от 90.78 кв.м. състоящ се от: две стаи, хол, кухня, баня и тоалетна, при граници: ул. "Калина Вескова", ул. "Вл. Башев", К.М. и стълбище, и при съседни самостоятелни обекти в сграда, съгласно представената кадастрална схема: на

същият етаж- 68134.703.1312.1.23 , под обекта- 68134.703.1312.1.18 и над обекта- 68134.703.1312.1.26 , заедно с МАЗЕ № 3 без посочена площ в представените документи, а декларирано в данъчната с, площ от 2,00 кв. м. , при съсед: С. и Г.А., Л.М. и коридор, заедно с 2,693 % идеални части от общите части на сградата върху мястото, държавна земя, съставляващо съгласно представените документи, парцел VII от кв. 104 в м. "*****" по плана на град София, при съсед: изток- ул. "Калина Вескова", запад- етажна собственост ул. "*****" № 9 (*****), север- зелена площ, юг- ул. "*****".

ОСЪЖДА С. А. Р. - П., ЕГН ***** да заплати на Л. П. К., ЕГН ***** сумата 1000 лв. разноси по делото

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред САС в дву****чен срок от уведомяването страните за него.

Съдия при Софийски градски съд: _____